

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 14/2021
24.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Гордана Комненић, одређена годишњим распоредом послова у складу са одредбом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник др Марија Јоксовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 8/2021 од 07.04.2021. године, без испитног поступка, донео је дана 24.06.2021. године, следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 р 8/2021 од 07.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача АА из ..., за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 8/2021 од 07.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 486/20. Ставом другим изреке, одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова поступка на име састава приговора, као неоснован.

Против наведеног решења, предлагач је благовремено изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби, на основу одредбе члана 16. и 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку ("Службени гласник СРС" бр. 25/82...("Службени гласник РС" бр. 46/95....55/14) и члана 386. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/2020), на чију примену упућује одредба члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Врховни касациони суд је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1.-3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које Врховни касациони суд, као другостепени суд у овом поступку, пази по службеној дужности.

Према разлозима побијане одлуке, предлагач је, преко пуномоћника, поднео дана 08.03.2021. године, приговор ради убрзавања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 486/20, сматрајући да је у том поступку дошло до повреде његовог права на суђење у разумном року. У приговору је навео да је тужбу Основном суду у Обреновцу поднео дана 10.06.2015. године, а да је дана 11.04.2019. године, Основни суд у Обреновцу донео пресуду П1 45/18, којом је усвојен његов тужбени захтев. Тужени је против те пресуде изјавио жалбу Апелационом суду у Београду дана 18.12.2019. године, па је првостепени суд предмет доставио Апелационом суду у Београду, дана 12.02.2020. године, који је заведен под посл.бр. Гж1 486/20. Предмет је већан дана 11.03.2021. године, тако што је одлучено о жалби туженог, а спис предмета Гж1 486/20 предат судској пракси дана 16.03.2021. године. Одлука другостепеног суда, са првостепеним списима, експедована је дана 17.03.2021. године, а предмет Гж1 486/20 је архивиран дана 18.03.2021. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да приговор предлагача није основан, јер је сврха поступка за заштиту права на суђење у разумном року у томе да се убрза одлучивање, те како је у време решавања по приговору предлагача, поступак пред Апелационим судом у Београду у предмету Гж1 486/20, окончан, то је приговор предлагача ради убрзавања поступка, одбијен.

По оцени Врховног касационог суда, одлука Апелационог суда у Београду је правилна.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да приговор и жалба могу да се поднесу док се поступак не оконча.

У конкретном случају, у време када је предлагач поднео приговор, Апелационом суду у Београду, ради убрзавања поступка у предмету Гж1 486/2020, дана 08.03.2021. године, поступак је био у фази одлучивања о жалби туженог, тако што је предмет већан дана 11.03.2021. године, а из суда експедован дана 17.03.2021. године. У тој ситуацији, није било разлога за предузимање мера и издавање налога судији, у смислу одредбе члана 11. Закона о заштити права на суђење у разумном року, ради делотворног убрзавања поступка који је окончан у року за одлучивање о приговору предлагача, прописаном одредбом члана 7. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 17. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Одлуку као у ставу другом изреке, Врховни касациони суд је донео применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, у вези одредбе члана 28. Закона о ванпарничном поступку, имајући у виду да предлагач није успео у жалбеном поступку па му не припада право на накнаду трошкова тог поступка.

С у д и ј а

Гордана Комненић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**